

24. Andragende fra 13 Skibsførere i Kolbing (indbragt den 23de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Andragendet gaar ud paa at erholde en Nedsættelse i Skibsafgiften for Farten med Smaaafartøier af indtil 30 Register-Tons, som gaae Fragtfart fra Kolbing til Hertiugdømmernes Distrikthavne. Det søgtes paa, at Andragerne næsten udelukkende ere henviste til Fragtfart paa Hertiugdømmene. Fragten dertil er lav og Afgiften (1 Kr. pr. 2 Tons) trykkende. Den tillagende Dampskibsart og Jernbanetrafik opråger nu en stor Del af Fragten af Kjøbmandsgods, som tidligere var disse Smaaskibes bedste Erhverv. Endelig anføres, at ligetilfælde Smaaskibe, som befære Sundet fra Kullen til Falsterbo og fra Rjåge til Helsingør, ere heldigere stillede.

Da dette Andragende er af lignende Indhold som flere andre, der ere behandlede af „Udvalget for Andragender“, vil dets Ojensind finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af disse; man gjør derfor ingen Indstilling.

25. Andragende fra 8 Grundejere i Kolbing (indbragt den 23de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Et lignende Andragende forelaa i forrige Samling; Betænkningen findes i Tillæg B. Sp. 1047 Nr. 14. Idet der henvises hertil, bemærkes, at Sagen henvises til Indenrigsministeren, der under 16de Juni 1877 har givet Andragerne et afslaaende Svar, da Spørgsmaalet „i sin Tid er blevet endeligt afgjort af Expropriationskommissionen“.

Andragerne tilføie i nærværende Andragende, at de ikke mene, at den truene Afgjørelse er absolut uretfærdig; men de formene, at Spørgsmaalet ikke var modent til en retfærdig Afgjørelse, førend Erfaring havde vist Jalgerne at de skete Forandringer i Naturforholdene.

Udvalget er fremdeles af den Mening, at en Undersøgelse af dette Forhold bør finde Sted og foreslaar paaany at henvise Sagen til Indenrigsministeren.

26. Andragende fra nogle Mænd i Veileegnen paa et der afholdt offentlig Mødes Begne om Foranstaltninger i Anledning af den tilstedeværende Pengetrang (indbragt den 28de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, L. H. Nielsen).

Paa et Møde i Veile den 26de Januar 1878, hvor de for Tiden herskende trykkende Pengetforhold forhandlede, enedes Deltagerne om at udtale, som deres bestemte Opfattelse: „at extraordinær Hjælp er nødvendig, hvis ikke talrige Medborgere skulle ruineres, og at den kun betryggende kan bringes tilveje ved, at Staten realiserer af sine udenlandske Papirer og dermed støtter Sparekasserne.“ Der oplyses endvidere, at det paa Mødet stærkt betones, at der er virkelig Trang tilfælde, idet talrige Kapitaler ere opsatte til den forestående Termint. Sparekasserne kunne kun betingelsesvis faae Laan i Nationalbanken, og disse blive desuden for dyre for Landbruget. Endelig udtalte man sig for, at Statens Hjælp ved Opkjøb af Kreditforeningens Obligationer dels vilde blive for kostbar ved disse høje Kurs, og dels vilde komme for sildig.

Da Sagen vil finde sin Afgjørelse paa anden Maade, gjør Udvalget ingen Indstilling.

27. Andragende fra Bestyrelsen for Spare- og Laanekassen for Veile Opland (indbragt den 1ste Februar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, L. H. Nielsen).

Andragendet gaar ligesom foranstaaende ud paa, at Staten maatte træde hjælpende til overfor de vanskelige Pengetforhold ved at give direkte Laan til Sparekasserne, for at disse kunde indgaae og opfige og inddrive sine Prioritetslaan, da mange Landbrugere derved vilde blive ruinerede. Bestyrelsen paaviser, at navnlig den daarlige Øst har bevirket en Tilbagegang i Landbrugets økonomiske Forhold, hvorved en virkelig Pengetrang er kommen tilfælde. Dernæst gjøres opmærksom paa, at Nationalbanken har negtet flere Sparekasser Laan paa særdeles gode Prioritetsobligationer i Landeindomme. Der udraages stadig Kapitaler af Sparekasserne, Indskuddene ere for smaa til at dække, og efterat disse have solgt deres realisable Papirer og trukkelt de korte Laan ind, faaar intet andet tilbage for dem end at opfige Prioritetslaanene. Naar disse Opfigelser skulle fortsættes, og Kapitalerne inddrives med Strenghed, ville Mange blive ruinerede, og en betydelig Nedgang i Landeindommenes Verdi finde Sted. Andragerne formene, at disse Ulykker for Støtstedelen vilde undgaa, dersom Statskassen vilde træde til med Laan mod Sikkerhed i gode Prioritetsobligationer til de Sparekasser, som forlangte saadanne. Laanene maatte gives direkte og ikke gennem en Bank, da de derved vilde blive for dyre. Et lignende Andragende er samtidigt tilfilleet Indenrigsministeriet.

Udvalget henviser til sin Bemærkning over det forrige Andragende.